RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1306/89

af 11. maj 1989

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af let natriumcarbonat med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen og Rumænien

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (1), særlig artikel 15,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Rådet indførte i februar 1983 ved forordning (EØF) nr. 273/83 (2) en endelig antidumpingtold på importen af let natriumcarbonat med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Rumænien og Sovjetunionen. I juni 1986 udvidede Rådet ved forordning (EØF) nr. 1946/86 (3) den oprindelige forordnings anvendelsesområde. I november 1987 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (4) om det forestående ophør af nævnte antidumpingtold.

(2) Efter at Kommissionen i november 1987 havde offentliggjort meddelelsen om de gældende foranstaltningers forestående ophør, modtog den i januar 1988 en anmodning om fornyet undersøgelse indgivet af Conseil Européen des Fédérations de l'Industrie Chimique (CEFIC), som tegner sig for stort set hele produktionen i Fællesskabet af den pågældende vare. Klagen indeholdt beviser for, at foranstaltningernes ophør ville medføre, at der på ny ville blive forvoldt skade; beviserne ansås for tilstrækkelige til at begrunde iværksættelsen af en undersøgelse. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (5) om indledning af en fornyet undersøgelse af de gældende antidumpingforanstaltninger.

(3) Den pågældende vare er let natriumcarbonat med en vægtfylde på under 0,700 kg/dm³ i form af pulver eller korn med en diameter på under 0,4 mm, med eller uden tilsætning af sand. Varen henhører under KN-kode ex 2836 20 00 og ex 3823 90 98.

(4) Kommissionen underrettede officielt eksportørerne, de importører, som den vidste var berørt af sagen, og klagerne, og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(5) Fællesskabsproducenterne, eksportørerne og nogle af importørerne tilkendegav deres mening skriftligt.

(6) Eksportørerne i Rumænien, Polen, Den Tyske Demokratiske Republik og Bulgarien samt tre importører anmodede om at blive hørt mundtligt, hvilket blev imødekommet.

(7) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at fastslå, om der fandt dumping sted, forvoldtes skade eller forelå en trussel herom, og den aflagde kontrolbesøg hos samtlige fællesskabsproducenter, nemlig:

— Solvay, Belgien
— Solvay, Frankrig
— Rhône-Poulenc, Frankrig
— Solvay, Italien
— Chemische Fabrik Kalk, Tyskland
— Matthes & Weber, Tyskland
— Deutsche Solvay, Tyskland
— Akzo, Nederlandene
— ICI, Det Forenede Kongerige
— Solvay, Spanien
— Soda Povoa, Portugal

samt de vigtigste af de berørte importører:

— Brenntag UK Ltd, Det Forenede Kongerige
— Helm AG, Tyskland
— Megachem, Tyskland

(8) Kommissionen aflagde også besøg hos producenten i referencelandet, firmaet Industrie del Alcali SA, Monterrey, Mexico.

(9) Undersøgelsen vedrørende dumping og prisforskelle omfattede perioden 1. januar 1987 til 31. maj 1988.

B. DUMPING

I. Normal værdi

(10) For at fastslå, om importen fra Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Rumænien og Sovjetunionen kunne betragtes som dumpingimport, måtte Kommissionen tage hensyn til, at de pågældende lande ikke har markedsøkonomi, og

(1) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
(2) EFT nr. L 32 af 3. 2. 1983, s. 1.
(3) EFT nr. L 169 af 26. 6. 1986, s. 1.
(4) EFT nr. C 317 af 28. 11. 1987, s. 4.
(5) EFT nr. C 162 af 21. 6. 1988, s. 9.

den måtte derfor basere sin afgørelse på den normale værdi i et land med markedsøkonomi. Klagerne havde i den forbindelse foreslået at anvende salgsprisen for samme vare på det japanske marked.

(11) Eksportørerne gjorde indsigelse mod dette forslag, idet de gjorde gældende, at visse vigtige bestanddele, som indgår i produktionsomkostningerne for natriumcarbonat, bl.a. for så vidt angår råmaterialer, skal importeres, hvilket medfører høje salgspriser på det japanske hjemmemarked. Desuden afslog de fire japanske producenter, som Kommissionens tjenestegrene på behørig vis rettede henvendelse til, at medvirke.

(12) Eksportørerne anfægtede ligeledes valget af Østrig som referenceland, fordi den eneste østrigske producent nyder beskyttelse i form af priskontrol og en importlicensordning, hvilket fører til høje salgspriser på hjemmemarkedet.

(13) Kommissionen rettede derefter henvendelse til den canadiske producent, som afviste at medvirke.

(14) Nogle eksportører anmodede om, at fællesskabsproducenternes salgspriser blev benyttet som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi. Denne mulighed kan i henhold til artikel 2, stk. 5, litra c), i forordning (EØF) nr. 2423/88 imidlertid kun anvendes, hvis det ikke er hensigtsmæssigt at anvende et land uden for Fællesskabet som referenceland.

(15) Under disse omstændigheder valgte Kommissionen endeligt Mexico som referenceland, idet følgende gør sig gældende:

— der findes råmaterialer af mexicansk oprindelse,

— der er tale om tilsvarende produktionsprocesser, den såkaldte Solvaymetode, som er baseret på fremstilling af natriumcarbonat ved syntese, og ikke på grundlag af naturligt forekommende materiale,

— den natriumcarbonat, der har oprindelse i Mexico, er af samme kvalitet som den, der har oprindelse i de pågældende eksport- og producentlande,

— der er tale om produktion i stor målestok i Mexico,

— konkurrencesituationen på det mexicanske marked, hvor der er to lokale producenter og en betydelig import fra De Forenede Stater til et åbent marked (der er ingen kvantitative restriktioner, og tolden udgør 10 %, hvilket stort set svarer til fællesskabstolden). De mexicanske salgspriser, som ligget ret tæt på fællesskabsproducenternes priser, sikrer en fortjeneste, som ikke kan anses for at være for stor,

— varen sælges på det mexicanske marked i tilstrækkelige mængder til, at den kan tjene som referencegrundlag; faktisk afsætter de mexicanske producenter næsten hele deres produktion af natriumcarbonat på hjemmemarkedet.

Kommissionen fastslog derfor, at det var hensigtsmæssigt og ikke urimeligt at beregne den normale værdi på dette grundlag.

(16) Kommissionen fastsatte derfor den normale værdi på grundlag af de gennemsnitlige salgspriser med fradrag af alle rabatter og direkte afslag, som var gældende i 1987 og 1988 (de fem første måneder) på det mexicanske hjemmemarked for let natriumcarbonat i sække og i løs vægt. Priserne beregnedes i US-$ for at neutralisere virkningerne af den mexicanske inflation.

II. Eksportpris

(17) I de tilfælde, hvor det var muligt, blev eksportpriserne fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt af fællesskabsimportører, som var uafhængige af de pågældende eksportører. Kommissionen efterprøvede oplysninger om mere end 70 % af importen til Fællesskabet.

Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af mængder, der faktisk indførtes i Fællesskabet enten til direkte forbrug eller til aktiv forædling. Ifølge forordning (EØF) nr. 2423/88 kan varer, der eksporteres til Fællesskabet under sådanne omstændigheder, ikke undtages. I øvrigt ville undtagelse af varer, der importeres med henblik på aktiv forædling, i forbindelse med beregningen af eksportpriserne, åbne mulighed for misbrug med hensyn til antidumpingproceduren, da de pågældende virksomheder sagtens kunne træffe beslutning om, at disse varer senere overgik til forbrug i Fællesskabet, og det ville være vanskeligt for Kommissionen eller medlemsstaterne at bevise det. Det er desuden ikke udelukket, at fællesskabsproducenterne vil kunne blive påført skade som følge af denne midlertidige toldfri import, det være sig ved en indirekte påvirkning af priserne på markedet i Fællesskabet, eller en begrænsning af afsætningsmulighederne for producenterne.

III. Sammenligning

(18) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, hvis der kunne fremlægges tilfredsstillende beviser herfor; der blev navnlig foretaget justeringer for betalings- og leveringsbetingelser, transport- og forsikringsomkostninger samt forskellige former for emballage.

Til alle sammenligninger anvendtes priser ab fabrik.

IV. Dumpingmargen

(19) Det fremgår af sammenligningen mellem den normale værdi og eksportpriserne for årene 1987 og 1988, at der finder dumping sted for så vidt angår importen fra de lande, der er omfattet af undersøgelsen, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den normale værdi og priserne ved eksport til Fællesskabet.

Udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, er dumpingmargenen 58 % og derover for Polen, 67 % og derover for Bulgarien, 35 % og derover for Rumænien og 64 % og derover for Den Tyske Demokratiske Republik.

Hvad angår Sovjetunionen, er der ikke fremlagt beviser for, at der har fundet import sted til Fællesskabet siden 1984.

C. SKADE

(20) Det spørgsmål, som Kommissionen skulle udtale sig om i denne sag, er, om gældende antidumpingforanstaltningers bortfald vil medføre, at der på ny forvoldes skade.

I. Den nuværende situation

(21) Eksporten til Fællesskabet fra de af undersøgelsen omfattede lande har været begrænset siden antidumpingtoldens ikrafttræden. Før 1983 tegnede den sig for en andel af markedet på 17 %. Siden er andelen faldet til 4 % og har holdt sig uændret på dette niveau. I importen er medregnet transaktioner, der er gennemført i henhold til proceduren for aktiv forædling; disse transaktioner indebærer i realiteten også en begrænsning af fællesskabsproducenternes afsætningsmuligheder og har en negativ indvirkning på de priser, som fællesskabsproducenterne kan opnå.

(22) I samme periode er markedet for natriumcarbonat i Fællesskabet indskrænket betydeligt. Forbruget i Fællesskabet af let natriumcarbonat, som i 1982 udgjorde 1 800 000 tons, faldt med næsten 20 % de følgende tre år. Denne situation har givet anledning til betydelige omstrukturerings- og rationaliseringsbestræbelser inden for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvilket bl.a. har ført til en reduktion af den samlede produktionskapacitet for svært og let natriumcarbonat, nemlig fra 7 300 000 tons i 1982 til 6 700 000 tons i 1985, bl.a. ved lukning af flere produktionsanlæg, medens produktionen i Østlandene synes at have været konstant i perioden fra 1983 til 1988. Siden 1985 har markedet i Fællesskabet fortsat vist tilbagegang, men i et langsommere tempo.

(23) Denne tilbagegang skyldes navnlig restriktioner med hensyn til anvendelsen af let natriumcarbonat i fremstillingen af andre varer. Forbruget i Fællesskabet af let natriumcarbonat er således faldet fra 1 600 000 tons i 1985 til 1 460 000 tons i 1987 med en deraf følgende nedgang i fællesskabsproducenternes salg fra 1 500 000 tons til 1 250 000 tons og i produktionen fra 1 754 000 tons til 1 500 000 tons.

(24) For så vidt angår importpriserne konstaterede Kommissionen, at de i gennemsnit var 6 til 20 % lavere end fællesskabsproducenternes priser i undersøgelsesperioden, dvs. 15 til 40 %, hvis antidumpingtolden trækkes fra.

I betragtning af importens forholdsvis beskedne omfang har disse underbud kun i mindre grad påvirket det generelle prisniveau. I en række konkrete tilfælde, navnlig på det britiske og det tyske marked, har fællesskabsproducenterne dog været nødsaget til at tilpasse sig Østlandenes lavere priser på markedet i Fællesskabet og har således måttet sælge til priser, der lå tæt på produktionsomkostningerne.

(25) Den pågældende erhvervsgrens finansielle situation må fortsat på trods af en vis bedring betegnes som svag. En del af fællesskabsproducenterne opnår forholdsvis tilfredsstillende resultater, medens en række virksomheder kun opnår en beskeden fortjeneste eller har tab. Denne relative forbedring af situationen forklares dels ved omstruktureringsforanstaltningerne, som har gjort det muligt at opretholde en kapacitetsudnyttelsesgrad på ca. 80 %, som er det minimum, der er nødvendigt for at opretholde en kontinuerlig produktion i betragtning af vanskelighederne ved at oplagre den pågældende vare, dels ved antidumpingtolden på importen af denne vare, men især ved det aktuelle prisfald på energi, som er den vigtigste omkostningsfaktor i produktionen. Det skal endvidere bemærkes, at der ofte foretages kun små afskrivninger på produktionsanlægget, hvilket indebærer risiko for, at de nødvendige investeringer til opretholdelse af effektiviteten bringes i fare, og denne risiko er så meget desto større, som den pågældende industri er meget kapitalintensiv.

Selv om den pågældende erhvervsgrens situation har bedret sig siden indførelsen af tolden, kan det fastslås, at den stadig er sårbar og afhængig af den konjunkturbestemte prisudvikling for råvarer.

II. Trussel om skade

(26) For at vurdere, om antidumpingforanstaltningernes eventuelle bortfald under disse omstændigheder vil kunne medføre, at der igen påføres fællesskabsproducenterne væsentlig skade, er følgende faktorer taget i betragtning:

a) De pågældende eksportlande tegner sig tilsammen med en produktionskapacitet på 11 mio tons for en meget stor andel af den samlede produktionskapacitet i verden. Deres samlede

produktion udgør ca. 9 mio tons, medens deres interne forbrug når op på ca. 8 mio tons. Da der er en tendens til faldende forbrug, bliver der yderligere mængder tilovers til eksport. I modsætning til landene i Fællesskabet opretholder landene i Østeuropa produktionskapaciteten og et meget højt eksportniveau; ifølge de foreliggende oplysninger har Bulgarien i de senere år i gennemsnit eksporteret ca. 70 % af den årlige produktion på 1 mio tons; Rumænien har i samme periode eksporteret ca. 50 % af produktionen, Polen ca. 40 % og Østtyskland 30 %. Sovjetunionen råder med en produktion på 5 mio tons, som stort set anvendes til eget forbrug, ikke desto mindre over et betydeligt eksportpotentiel. I betragtning af, at der udvikles nye produktionsanlæg overalt i verden, er der risiko for, at de østeuropæiske lande mister visse af deres traditionelle afsætningsmarkeder. Under disse omstændigheder er det realistisk at forvente, at betydelige yderligere mængder af den pågældende vare med oprindelse i de berørte lande vil blive omdirigeret til Fællesskabet, også selv om samhandelen mellem Comecon-landene, hvilket nogle af disse lande har anført, intensiveres. Desuden vil produktionen kunne øges efter behov gennem en bedre udnyttelse af de eksisterende anlæg.

b) Hvad angår muligheden for, at de pågældende lande iværksætter en mere aggressiv eksportpolitik, hvis antidumpingtolden bortfalder, skal det først understreges, at Fællesskabet er et nærtliggende og attraktivt marked i prismæssig henseende. I øvrigt har de pågældende Østlande eksporteret denne vare til dumpingpriser i mange år, som det fremgår af de betydelige dumpingmargener, der konstateredes som led i den første undersøgelse i 1979 og den fornyede undersøgelse i 1982. Disse lande havde således opnået en betydelig markedsandel før 1983. Endelig fremgår det af nærværende undersøgelse, at de pågældende eksportører har fortsat deres dumpingpraksis.

I denne forbindelse er det af væsentlig betydning, at eksportørerne i betydeligt omfang har forøget deres eksport til Fællesskabet af svært natriumcarbonat, som ikke er omfattet af antidumpingtold, og det til samme pris som for let natriumcarbonat på trods af højere produktionsomkostninger for svært natriumcarbonat. Den metode, som disse lande har besluttet at benytte for at undgå antidumpingtolden ved at sælge den svære vare til samme pris som den lette til anvendelser, hvor de to varetyper kan erstatte hinanden, og ved at omlægge deres markedsføringspolitik mod den svære vare, er et tegn på, at de ønsker at forblive på markedet i Fællesskabet for de pågældende varer.

c) Forøgelsen af eksporten til dumpingpriser berører i flere henseender den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, der hovedsagelig er beliggende i nærheden af afsætningsmarkederne af nedenfor anførte grunde.

Da markedet i Fællesskabet indskrænkes, vil en sådan udvikling nødvendigvis indebære en nedgang i salget på hjemmemarkedet. Denne nedgang vil ikke kunne opvejes af øgede bestræbelser på markederne i tredjelande, hvor en udvidelse af afsætningsmulighederne for fællesskabsproducenterne er begrænset som følge af transportomkostningernes andel af de samlede omkostninger, som er betydelig for denne vare, hvis værdi er beskeden i forhold til rumfanget. Salgsnedgangen må derfor modsvares af en indskrænkning af produktionen og af den eksisterende produktionskapacitet.

Dette vil i vid udstrækning bringe resultaterne af de senere års omstruktureringsbestræbelser i fare og vil uundgåeligt få negative følger for rentabilitet og beskæftigelse.

Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at der i den pågældende industri som følge af den kontinuerlige produktion og vanskelighederne ved at oplagre varen almindeligvis indgås kontrakter om salg af natriumcarbonat med forhandlere eller de endelige brugere på årsbasis og omfattende store mængder. Hvis en fællesskabsproducent går glip af en enkelt kontrakt, kan det således indebære, at han mister en betydelig andel af markedet.

(27) Under disse omstændigheder fastslår Rådet, at ophævelse af antidumpingtolden vil kunne medføre, at fællesskabsproducenterne igen påføres væsentlig skade.

D. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(28) I betragtning af de ubetydelige virkninger, som enhver rimelig forhøjelse af prisen på let natriumcarbonat vil have for prisen på de varer, hvori natriumcarbonat indgår, eller hvortil denne vare anvendes, vil brugernes interesser ikke i væsentlig grad blive berørt af indførelsen af antidumpingtold. Ingen brugere har i øvrigt fremsat bemærkninger.

(29) Under hensyntagen hertil og til de skadelige virkninger, som en tilbagevenden til en større import til dumpingpriser vil have for den pågældende erhvervsgrens endnu sårbare situation, finder Rådet, at det er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltningerne.

E. TILSAGN

(30) To eksportører af den pågældende vare afgav efter at være blevet underrettet om de vigtigste resultater af undersøgelsen tilsagn vedrørende eksporten til Fællesskabet af let natriumcarbonat.

Efter konsultation i det rådgivende udvalg kunne Kommissionen ikke godtage disse tilsagn, og den underrettede de pågældende eksportører om grunden hertil.

F. TOLDENS ART OG STØRRELSE

(31) For så vidt muligt at udelukke enhver form for omgåelse må det anses for hensigtsmæssigt, at antidumpingtolden tager form af en variabel told på grundlag af en mindstepris. Der bør anvendes forskellige toldsatser for salg i løs vægt henholdsvis i sække.

(32) Tolden bør være lavere end den konstaterede dumpingmargen, hvis en lavere sats er tilstrækkelig til at afhjælpe skaden. Tærskelværdien bør følgelig være lig med det vejede gennemsnit af fællesskabsproducenternes produktionsomkostninger med tillæg af en rimelig fortjeneste, som gør det muligt af finansiere nødvendige investeringer. I betragtning af den kapital, som fællesskabsproducenterne har investeret, det normale afkast og den risiko, der foreligger, er Rådet nået til den konklusion, at en fortjenstmargen på 8 % må anses for passende.

På baggrund af ovenstående betragtninger fastsættes den variable told således:

— for let natriumcarbonat i løs vægt, til forskellen mellem en nettopris på 143 ECU/ton og nettoprisen, frit importmedlemsstatens grænse, ufortoldet, pålagt første importør;

— for let natriumcarbonat i sække med en enhedsvægt på under 500 kg, til forskellen mellem en nettopris på 159 ECU/ton og nettoprisen, frit importmedlemsstatens grænse, ufortoldet, pålagt første importør.

Den sovjetiske industri, som ikke har eksporteret natriumcarbonat til Fællesskabet siden 1984, bør ikke omfattes af nævnte variable told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af let natriumcarbonat, henhørende under KN-kode ex 2836 20 00 og ex 3823 90 98, med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen og Rumænien.

2. Tolden fastsættes

— for al import i løs vægt til forskellen mellem 143 ECU og nettoprisen pr. ton, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet

— for al import i sække med en enhedsvægt på under 500 kg til forskellen mellem 159 ECU og nettoprisen pr. ton, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

3. Priserne frit Fællesskabets grænse anses som nettopriser, hvis betaling i henhold til salgsbetingelserne skal finde sted senest 30 dage efter afsendelsestidspunktet. De forhøjes eller nedsættes med 0,70 % for hver måned, betalingsfristen henholdsvis forlænges eller afkortes.

4. I denne forordning forstås ved let natriumcarbonat alt ikke-kompakt natriumcarbonat med en vægtfylde på under 0,7 kg pr. dm^3, der foreligger i form af pulver eller korn med en diameter på under 0,4 mm.

5. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

Forordning (EØF) nr. 273/83 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. maj 1989.

På Rådets vegne

C. ARANZADI

Formand